

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	7018200024
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7018200024.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného Y. A. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/2/2018, na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 23. júla 2020 v Bratislave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/2/2018, vo výroku o spôsobe výkonu trestu zrušuje.

II. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bude odsúdený Y. A. vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 18. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/2/2018, podľa § 15 ods. 1, 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že rozsudok Krajského Kleve, Spolková republika Nemecko, sp. zn. 120 KLS-204 Js 416/16-36/16, vydaný dňa 16. januára 2017, ktorý sa stal právoplatný dňa 17. mája 2017, ktorým bol slovenský štátny občan Y. A., nar. X. H. XXXX v J., trvalé bytom Y. T., F. XXX/XX, okres Y. Q. T., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Spolkovej republike Nemecko, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu nedovoleného dovozu omamných látok v nemalom množstve v jednočinnom súbehu s poskytnutím pomoci na spáchanie trestného činu obchodovania s omamnými látkami v nemalom množstve podľa §§ 29a ods. 1, č. 2, 30 ods. 1 č. 4 Zákona o omamných látkach. §§ 27, 52 nemeckého Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 9 mesiacov (2102 dní), pričom rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdený Y. A. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený A. odvolanie z 19. marca 2020, ktoré ale odôvodnil tým, že nesúhlasil s jeho vydaním na výkon trestu do Slovenskej republiky, v Spolkovej republike Nemecko už požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom na Slovensku by formálne podmienky na podmienené prepustenie zatiaľ nemal splnené. Taktiež by mu na Slovensku hrozila premena predchádzajúcej podmienky za inú trestnú činnosť, čím by mohlo dôjsť k prelomeniu zásady špeciality. Taktiež namietol zaradenie do prísnejšej nápravno-výchovnej skupiny.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd SR neuznal rozsudok Krajského súdu v Kleve, Spolková republika Nemecko, prípadne zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Košice, ktorý navrhol odvolanie odsúdeného zamietnuť, poukázal aj na tú skutočnosť, že Krajský súd v Košiciach pred svojim rozhodnutím intenzívne viackrát žiadal justičný orgán štátu pôvodu o udelenie súhlasu s výkonom trestu, trestný čin spáchaný pred odovzdaním Y. A. na Slovensko podľa § 21 ods. 2 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z. pre existenciu dôvodu odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia Krajského súdu Kleve podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona č. 549/2011 Z. z.).

Následne, berúc do úvahy uplynutie času, s poukazom na ustanovenie § 68 ods. 2, ods. 4 Trestného poriadku (fikcia osvedčenia sa), Krajský súd v Košiciach modifikoval prebiehajúcu konverzáciu s nemeckými justičnými orgánmi a vo veci zákonne a dôvodne rozhodol

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného A. je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil podmienky pre postup podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto rozsahu plne odkazuje na jeho odôvodnenie (viď s. 2 - 7). Osobitne v tomto smere najvyšší súd poukazuje na záver krajského súdu o tom, že konanie odsúdeného by bolo na Slovensku právne posúdené ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov.

Krajský súd však pochybil, keď bez toho, aby skúmal podmienky výkonu trestu v Spolkovej republike Nemecko (odsúdený nesúhlasil s výkonom trestu na Slovensku práve preto, lebo v Nemecku má údajne lepšie podmienky), odsúdeného s poukazom na § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon so stredným stupňom strázenia, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie v SR.

Podľa rozsudku najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR pod R 122/2014, „Prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia však podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznaní o výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii“.

S ohľadom na to, že slovenské súdy nemali k dispozícii relevantné informácie o spôsobe výkonu trestu odsúdeného A. v Spolkovej republike Nemecko (pozn. kde sa neuplatňuje systém vonkajšej diferenciacie výkonu trestu), najvyšší súd v snahe nezhoršiť postavenie odsúdeného rozhodol tak, že ho s poukazom na § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na podklade týchto skutočností najvyšší súd výrokom I. podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok krajského súdu vo výroku o spôsobe výkonu trestu zrušil a výrokom II. podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. rozhodol tak, že odsúdený Y. A. bude pokračovať vo výkone trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.